

Ferale Super Funus lectiss. pudiciss. matronae Elisabethae, inter suorum
suspiria piè denatae, Natae Viri ampliss. Dn. Bartholomæi Clingii
Jcti celeberrimi &c. elocatae viro optumo Bernhardo Hanio, patritio
Rostochiensi

[Rostock]

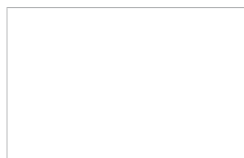
Fabricius, Jacob

P 2° 00143 (01,281)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00008614

urn:nbn:de:urmel-16981196-930a-426a-b243-e7e1b42ab53c-000078652

Lizenz: <https://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

FERALE
SUPER FUNUS

lectiſſ. pudiciſſ. matronae

ELISABETHAE,

inter ſuorum ſuſpiria piè denatae,

Natae Viri ampliſſ.

Dn. BARTHOLOMÆI CLINGI

ſcti celeberrimi &c.

elocatae viro optumo BERNHARDO HANIO, patrii Roſtocienſi,

quod delacrumabam

JACOBUS FABRICIUS Poëta Caſariuſ

& Medic. Candid.

Nafci, denafci, reſ eſt ſolemnis, & indè
meſſuit hèn vitæ ſtamina Parca tibi,
vix liciti ingreſſa ut ſuaviſſima foedera lecti
Fatorum viduas lege citante torum.
Quid juvit pietas? quid opes? caſtèq; peractum
vitæ ævum, ac patrij nobilitas generis?
Scilicet hunc homini curſum dedit ætheris auctor;
una dieſ vitam ut donet, & una necet.
Omnia ferali mortis nam dicta feretro,
producunt ſectûs ſemina foeta novi,
Ha Sol! ha Solis foror! ha coeli aſtrica tempe!
Gymnaſij luſtus luſtane ita adſidua eſt?
Ceu manè exortu vernat Roſa vivida Phœbi,
veſpere & admiſſo terram inopina petit,
vita fugit volipes, rodentibus intuma curis
exſuimur, thalamus factus ubi eſt tumulus:
Prò Divûm adq; hominum fidè! amoena roſaria Paſſi
ſicne etjam peſſum tam properanter eunt?
Hinc miſeri accentus, & lamentabile melos
ſe exſertant, plorent quò niveam illam animam:
Fruſtra hoc. Viva etenim, nec debuit illa videri
mortua, quam verè vita peremnis habet:
Hoſpitij grata eſt mutatio, quùm loca mundi
putrida mutantur ſedibus ætherijs.
Corporis adque animi illic mens furit iſta dolore
concuſſa ærumnis innumerabilibus:
Heic viventem autem cogor vîs credere amicam,
immò nec immeritò jure beatam animam.
Demta malis ſiquidem eſt: medijs cruciatuum in antris
nos lecti premimur perpetè dividiâ.
Imbrem igitur lacrumarû inhibe CLINGI inclute & HANI,
quòd tibi paenè oculus, quòd tibi nata obiit.
Non obiit, tantùm aſt abiens ſua lumina clauſit,
vitâ undè æternâ coelicolûm fruitur.
At nos quid longum ſperamus vivere homilli?
Nam ſubitò, dixiſti fixa quæ inantè, ruunt.
Fallor? an ex nobis quoq; quis tuam abiit ad urnam,
dum ſupereſſe ſibi tempora longa putat.

LITERIS REVSNERIANIS ∞. IC. C.